

[Alvilda Larsen.]

komme de udlejere til livs, som i ly af den manglende lejerbeskyttelse og i forventning om en kommende lovgivning nu udnytter situationen til at afpresse deres lejere ringere lejevilkår ved trusel om opsigelse ved 3 års periodernes udløb, nu er mere påkrævet end nogensinde tidligere.

Hvad angår forslaget om ændringer i boliganvisningsloven, skal jeg erindre om, at ministeren for byggeri og boligvæsen i maj foreslog boliganvisningslovens gyldighed forlænget til udgangen af marts 1950, men at folketingsudvalget afkortede dette til udgangen af december 1948, for at denne lov kunne blive underkastet revision samtidig med lejeloven. Mit partis ændringsforslag til boliganvisningsloven indskrænker sig ligeledes til de mest påkrævede og dækker ingenlunde vore principielle ønsker. Da dette forslag er nyt, skal jeg tillade mig at gennemgå dets enkelte bestemmelser. Ved ændringsforslagene til §§ 4 og 5 udgår udlejernes forslagsret overfor boliganvisningsudvalgene med hensyn til, hvilken lejlighedssøgende der skal anvises til en anmeldt ledigbleven lejlighed. I motiverne til boliganvisningsloven af 1945 blev der talt om „de samfundsmæssige hensyn, der ligger til grund for lovforslaget“, nemlig hensynet til under den herskende bolignød at tilvejebringe en rimelig fordeling af ledigblevne lejligheder. For at tage så meget hensyn som muligt til udlejernes ønsker uden dog at tilsidesætte de nævnte samfundsmæssige hensyn indførtes bestemmelserne om udlejernes forslagsret i loven. Det har imidlertid vist sig, at denne indstillingsret i stor udstrækning har gjort boliganvisningsudvalgenes virksomhed illusorisk, idet udvalgene efter at have ekspederet udlejernes indstillinger ikke har lejligheder at anvise de mange boligsøgende, der står opførte i udvalgenes kartoteker. Fra flere byer meldes, at udlejernes indstillinger dækker op til 90—100 pct. af de ledigblevne lejligheder. Under disse vilkår, og særligt da det i den seneste tid under administrationen af værelsesloven, der kun skaffer værelser til enlige, atter har vist sig, at behovet for boliger til ægtepar med og uden børn er meget stort, finder mit parti det forkert at opretholde bestemmelser, der hemmer en rationel og effektiv boliganvisning.

Efter en sådan gennemførelse af boliganvisningsudvalgenes frie dispositionsret over de ledigblevne lejligheder må det skønnes urigtigt at opretholde bestemmelserne i §§ 6 og 7 i loven, da det kan over-

lades det enkelte boliganvisningsudvalg at afgøre, om det vil gøre brug af disse bestemmelser eller ej. Jeg gør dog opmærksom på, at bestemmelsen i § 7, stk. 1, om udlejerens ret til at oppebære 15 pct. af fremlejeløbet fremdeles vil være gældende, da samme regel findes i lovens § 28, stk. 2.

§ 9 må ligeledes anses for overflødig i loven, når man ønsker at udbygge boliganvisningsudvalgenes muligheder for at skaffe sig et bedre indseende med de ledigblevne lejligheders fordeling. Jeg skal her erindre om, at såvel socialdemokratiet som mit parti i maj 1947 stemte imod denne paragrafs optagelse i loven.

Ved ændringsforslaget til § 11 foreslås fristen, indenfor hvilken en udlejer skal dokumentere, at en anmeldt ledig lejlighed er blevet lovligt udlejet, nedsat fra 6 til 3 uger. Ændringen er en naturlig følge af ophævelsen af udlejernes tidskrævende indstillingsret. Ændringerne til §§ 15—17 er redaktionelle.

Med henvisning til de betragtninger, jeg har fremsat, skal jeg tillade mig at anmode tingets højtærede formand om snarest at sætte de to lovforslag til behandling og at anbefale deres hurtige vedtagelse.

Første næstformand (Arnth Jensen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 26. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om nedsættelse af en landbrugskommission.

2) *Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om tilbagebetaling af de af statskassen udlagte beløb til sikring af kommunernes direkte andele i motorafgifterne.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd.

4) *Eventuelt: første behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af lov nr. 139 af 23. marts 1948 om bemyndigelse til midlertidigt at afvige fra visse bestemmelser i lov nr. 112 af